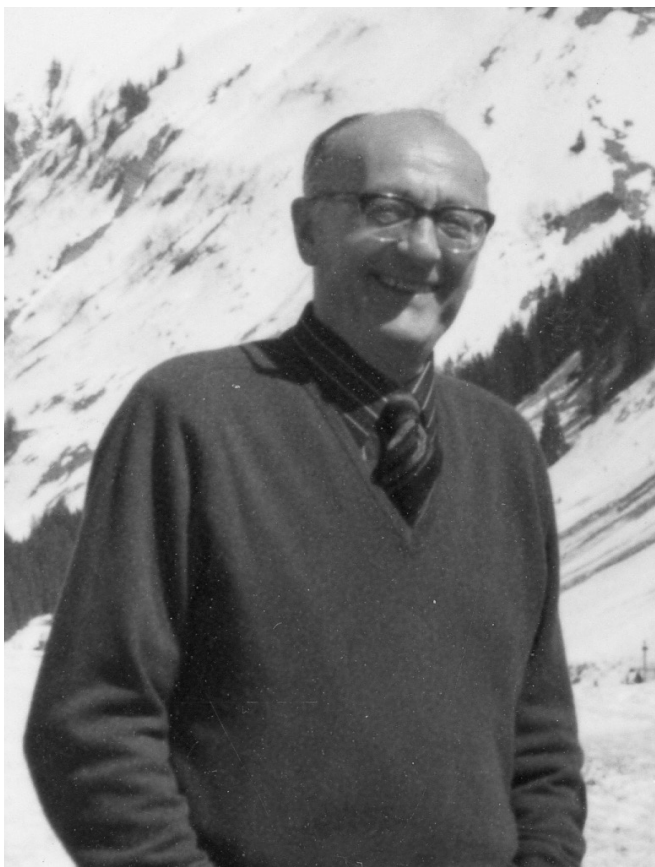

„Elnáspágot, szepegő suhancok vagyunk talán? Vagy cirógatásért vinnyogó ölebek? Zrínyi, a költő, az önérzetes, méltó tanácsadónk: egy népnél se vagyunk alábbvalók. Önitéletünkben tartsunk ki mellette. Tud rólunk a világ annyit, amennyit, minél többet, annál jobb, de mi elsősorban egymásért vagyunk.” (1981)

„Engem ne bilincseljenek egyetlen műfajhoz se, egyszerűen író vagyok, nem esszéista. Magamnak kiharított, állandó, kísérleti területeim az elbeszélés, útirajz, vers, hangjáték és az esszé.” (1981)

„... daccal élni kell, daccal tovább élni, azért is!”
(CS. SZABÓ LÁSZLÓ)

M E G H Í V Ó

A Magyar Művészeti Akadémia
Művészetelméleti Tagozatának

A TÁG HAZA

című

CS. SZABÓ LÁSZLÓ (1905–1984)
tiszteletére rendezendő emlékülésére

IDŐPONT:

2017. október 26. (csütörtök) 9.30 óra

HELYSZÍN:

A Magyar Művészeti Akadémia székháza
Pesti Vigadó, Makovecz terem
(1051 Budapest, Vigadó tér 2. IV. emelet)

MAA
MAGYAR MŰVÉSZETI
AKADÉMIA

VI
VIGADÓ

9.00 Érkező vendégek fogadása

9.30 Köszöntő – **KUCSERA TAMÁS GERGELY**
Cs. Szabó László: *Utolsó karácsony* – **KUBIK ANNA**

9.40 A hagyatékról – **PETRIK BÉLA**

10.10 Protestáns és ökumenikus –
KUCSERA TAMÁS GERGELY

10.40 Kávészünet

11.00 *Hunok Nyugaton* (Illyés Gyula és Cs. Szabó László barátsága) – **ILLYÉS MÁRIA**

11.30 Hódoltsági irodalom – **MÁRKUS BÉLA**

12.00 A rádiós: Budapest és Londonban –
PÁSZTOR ZOLTÁN

12.30 Ebédészünet

13.00 Cs. Szabó László-portréfilm (főszerkesztő: Szakály István) vetítése a Makovecz teremben

14.00 Cs. Szabó László Európa-képe – **FALUSI MÁRTON**

14.30 A közgazdászhallgató – **ABLONCZY BALÁZS**

15.00 Amit csak Londonban írhatott meg... –
SÁRKÖZI MÁTYÁS

15.30 Római muzsika – **SULYOK MIKLÓS**

16.00 A prózairó – **PAPP ENDRE**

Az előadások között **KUBIK ANNA** tolmácsolja Cs. Szabó László verseit.

„**CS. SZABÓ:** A neve: Weöres Sándor. Kettős vével s utána eöwel. Többféleképpen szokták ejteni, Sándor, te hogy ejted?
WEÖRES: Vörös. Mint az ökör, két ö-vel.”
(A fotón hátul középen: Czine Mihály)

„Európaszerte Erdélyt kerestem, egy leydeni tanteremben félfejjel a többi látogató fölé egyenesedtem, mivelhogy földieim valamikor odajártak.” (1937)